

Jelena Ćorić

ZAR RAČUNARI NE MOGU ZAMENITI MATEMATIKU?

Posle burnih potresa i uspona ljudske civilizacije ušli smo u XXI vek na velika vrata tehnologije. I sami smo svedoci promena koje je nova era brzog napretka unela u naše živote. Iako se trudimo da izbegnemo da upadnemo u taj vrtlog automatizacije, jednostavno je neizbežno prikloniti mu se. Računari i internet mogu se naći u skoro svakom preduzeću, školi, domaćinstvu...

Računar je mašina koja čoveku pruža pomoć u mnogim sferama njegovog života. Neosporno je da predstavlja veliki izvor informacija. Budućnost donosi i velika očekivanja; puno traži, ali puno i daje. Koristeći računar, ljudi svih godišta moći će da uče i razmenjuju znanja. Budući zadatci škole bi mogli biti uspostavljanje učenja na daljinu i doživotnog obrazovanja. Sve su to velike prednosti našeg i doba budućnosti.

Međutim, veliko je pitanje da li su stvari baš tako jednostavne i postavljenje na pravo mesto. Da li računar može uvijek da zameni ljudsko biće? Da li je ta mašina zaista toliko inteligentna da misao, reč, glas ustupe mesto?

Jedan od prvih utisaka pri pomisli na računar jeste brzina i lakoća kojom možemo doći do rešenja postavljenog problema. Računar ima brojne prednosti u odnosu na čoveka koji se bavi pronalženjem i otkrivanjem matematičkih zakonitosti. Mnogo je brže i jednostavnije srediti i obraditi statističke podatke na računaru nego na papiru i prikazivati dobijene rezultate na grafikonu. Računar omogućuje i veću tačnost pri izvođenju operacija sa decimalnim brojevima. Ove mogućnosti rada na računaru su značajne ali ne i dovoljne za razvijanje osnove čovekovog intelektualnog života, a to je kritičko i apstraktno mišljenje. Učenje matematike ne predstavlja samo puko pamćenje zakona, definicija, teorema, već znači saznanje i kako razmišljati. Samostalnost pri rešavanju novih problema doprinosi razvoju logičkog razmišljanja, što nije slučaj pri računarskoj obradi podataka. Matematika je nauka u kojoj ne postoji jedan ispravan i jedini način rešavanja problema, dok računar ne ostavlja mogućnost izbora između više alternativa. Rešavanje zadataka podstiče i kreativnost. Samostalno rešen problem predstavlja svojevrsnu satisfakciju kao i podstrek za dalje uspehe.

Na kraju krajeva, računar i jeste delo čoveka i teško bi se moglo zamisliti da će u doglednoj budućnosti moći da ga odmeni u svim poljima čovekovog života i rada. Samo ime računar govori o tome da je to mašina za „računanje“, a čovek je računao i to uspešno vekovima pre nastanka prvog računara.